

خبر برگزیده

حلقه مفقوده واگذاری مدیریت دولتی ایران خودرو به بخش خصوصی

واگذاری مدیریت دولتی شرکت‌های خودروساز سال‌هاست که مورد تأکید رهبر معظم انقلاب اسلامی قرار گرفته است، همچنین فرمان هشت‌ماده‌ای شهید آیت‌الله رئیسی با هدف واگذاری مدیریت به بخش خصوصی از مهم‌ترین مسائل در جهت بهبود صنعت خودروسازی عنوان شد. در بهمن‌ماه سال ۱۴۰۲ بود که بازدید چهارساعته رهبر معظم انقلاب اسلامی از نمایشگاه توانمندی‌های تولیدات داخل و اهتمام بر ارتقای تولیدات و کیفی‌سازی و صحبت‌های ایشان با تولیدکنندگان نمونه بارزی از اهتمام رهبری به موضوع توانمندسازی بخش خصوصی است. در همین بازدید بود که حمید کشاورز، مؤسس و سهامدار شرکت کروز از رهبر معظم انقلاب اسلامی درخواست کرد تا به مدیریت بخش خصوصی اهتمام ویژه‌ای داشته باشد. کشاورز در این بازدید با انتقاد از اینکه دولت با پنج درصد سهام شرکت ایران خودرو را کنترل می‌کند، عنوان کرد از آنجایی که شرکت کروز، بزرگ‌ترین سهامدار ایران خودرو است حاضریم این شرکت را به ما از نظر مدیریت واگذار کنید. فردای آن روز بود که تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی با رهبر معظم انقلاب دیدار کردند و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای پس از شنیدن سخنان ۱۲ نفر از فعالان عرصه‌های تولید، پیگیری جدی دولت برای خواسته‌های مطرح‌شده را خواستار شدند.

رهبر انقلاب در این دیدار بود که عنوان کردند بنگاه‌های بزرگ تولیدی بخش خصوصی، در سال‌های متوالی رشد چشمگیری یافته‌اند که این واقعیت نشان‌دهنده وجود یک بخش خصوصی توانا و قدرتمند است.

در همین دیدار بود که ایشان ابراز ناراحتی برخی تولیدکنندگان در بازدید از نمایشگاه از نشان‌دهنده عمل نکردن دولت به تذکرات دانستند، ضمن اینکه نظارت دولت را مکمل حمایت از بخش خصوصی به‌شمرند و گفتند که این نظارت با دخالت متفاوت است، مطلقاً قابل اغماض نیست. اگر مدیریت لازم و حمایت صحیح از بخش خصوصی انجام نشود، پیشرفت چشمگیر ایران با توجه به ظرفیت بالا، ثروت طبیعی فراوان، نیروی انسانی نخبه و ارتباط خوب دولت و مردم، به واقعیتی ملموس تبدیل می‌شود.

صحت‌های رهبر معظم انقلاب حسن خطابی به مدیرانی بود که به‌جای نظارت و حمایت بر بخش خصوصی، از واگذاری شرکت‌ها به بخش خصوصی طفره می‌روند و با قیمت‌گذاری دستوری و دخالت در مسیر ورشکستگی شرکت‌ها قدم برمی‌دارند.

پیش از این نیز در اسفندماه سال ۱۴۰۰ بود که شهید آیت‌الله سید ابراهیم رئیسی در پی ناراحتی و تأکید رهبر معظم انقلاب اسلامی درباره وضعیت نامطلوب تولید خودروی داخلی در بازدید از شرکت خودروسازی ایران خودرو دستور هشت‌ماده‌ای را صادر کرد. دستور هشت‌ماده‌ای رئیس‌جمهور به وزیر صنعت، معدن و تجارت برای «بهبود وضعیت صنعت خودروسازی کشور» به طور رسمی ابلاغ شد. در این دستور، به مسائل مختلفی پرداخته شد که هشتمین و آخرین دستور بحث واگذاری مدیریت دولتی شرکت‌های خودروسازی ایران خودرو و سایپا حداکثر ظرف شش ماه آینده به بخش غیردولتی بود.

بعد از گذشت حدود سه سال هنوز به این موضوع توجه نشده است. بی‌توجهی به مسئله واگذاری مدیریت دولتی شرکت‌های خودروساز باعث شده است تا روزبه‌روز به زیان انباشته شرکت‌های خودروساز افزوده شود. طبق آخرین گزارش‌ها، زیان انباشته شرکت‌های ایران خودرو، سایپا و پارس خودرو، از مرز ۲۴۵ هزار میلیارد تومان گذشته است و سه کارخانه عمده خودروسازی «فقط در سال ۱۴۰۲ رقمزنی ۱۴۰۲ میلیارد دلار زیان تولیدی» شده‌اند. این آمارها نشانگر وضعیت بحرانی شرکت‌های بزرگ خودروساز و حرکت به سمت فروپاشی این صنعت استراتژیک شده است. این در حالی است که نه‌تنها شرکت‌های خودروساز دارای زیان انباشته هستند، بلکه این زیان منجر به بدهکاری به قطعه‌سازان شده است و آنان توانسته‌اند بدهی شرکت‌های قطعه‌ساز را پرداخت کنند. ادامه این روند بحرانی بدون شک منجر به کاهش تولیدات و اردست‌رفتن هزاران شغل می‌شود.

در این میان شرکت قطعه‌سازی کروز به عنوان یکی از بزرگ‌ترین مجموعه‌شرکت‌های فعال در زنجیره تأمین قطعه خودرو در کشور است که از زیان انباشته خودروسازان متضرر است اما همچنان در مسیر تولید قطعات و تأمین نیاز کشور از کوششی دریغ نمی‌کند. دولت سیزدهم در حالی کار خود را به پایان رساند که بحث واگذاری شرکت‌های دولتی به خصوصی همچنان بی‌نتیجه ماند و در این مسیر کام مؤثری صورت گرفته است. اکنون بخش خصوصی و خودروسازان چشمان به سیاست‌های دولت چهاردهم است تا با واگذاری شاهد اصلاح ساختاری در صنعت خودروسازی کشور باشند. مهم‌ترین درخواست‌های خودروسازان و قطعه‌سازان از دولت چهاردهم، واگذاری مدیریت شرکت‌های خودروساز به بخش خصوصی، پایان اقتصاد دستوری و قیمت‌گذاری دستوری، هدایت منابع محدود ارزی به سمت تأمین مواد و قطعات اولیه و زیرساخت‌های خطوط تولید، تمرکز سیاست‌گذاری‌ها در صنعت خودرو و سایر موارد است که انتظار می‌رود مورد توجه مسئولان قرار گیرد.

گزارشی از مواجهه غیراصولی با منابع صندوق‌های باننشستگی تحت عنوان مسؤلیت‌های اجتماعی

حاشیه‌های ناتمام صندوق‌ها

«فاصله حقوق بانزشتگان با خط فقر بیش از ۲۰ میلیون تومان است»، «بیش از ۶۰ درصد مستمری بگیران تأمین اجتماعی زیر خط فقر زندگی می‌کنند»، «بانزشتگان در اعتراض به تورم و وضعیت معیشت خود تجمع کردند»، «به علت بحرانی بودن شرایط صندوق‌های بانزشتگی در برنامه توسعه هفتم، سن بانزشتگی از ۶۰ به ۶۲ سال افزایش یافت»؛ این خلاصه‌ای از اخبار بانزشتگان و صندوق‌های تأمین‌کننده مستمری

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

۹

۱۰

در جهان در سال ۲۰۰۰ به پیشنهاد دبیر وقت سازمان ملل ۹ اصل اساسی در معاهده جهانی global impact در این زمینه ذکر شد. در ایران نیز به‌طور غیرمتمرکز قوانینی در این‌باره وجود داشته است؛ از جمله قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست و هوای پاک، قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان، ماده ۸۰ قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران و… تا اینکه در قانون بودجه سال ۱۴۰۲ دستورالعمل انتظام‌بخشی و شفاف‌سازی شیوه انجام مسؤلیت اجتماعی در شرکت‌های دولتی توسط دولت تدوین و ابلاغ شده است. البته در این دستورالعمل تمام شرکت‌های وابسته به دولت مکلف شده‌اند ضمن انجام این مسؤلیت‌های اجتماعی، شفافیت کامل داشته باشند و حتماً عملکرد خود را در حوزه مسؤلیت اجتماعی در سامانه مربوطه ثبت کنند تا مانع هر نوع سوءاستفاده باشد. در این دستورالعمل، منظور از دستگاه‌های اجرایی ملزم‌شده همان دستگاه‌های ماده ۵ قانون خدمات کشوری هستند؛ یعنی همه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات با نهادهای عمومی غیردولتی، شرکت‌های دولتی و کلیه دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است، از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی، بانک‌ها و بیمه‌های دولتی، دستگاه اجرایی نامیده می‌شوند. اما آیا این موارد صندوق‌های بانزشتگی را هم شامل می‌شود؟ آیا حتی شمول صندوق‌ها نمی‌تواند مصداق تخطی از قوانین مادر و اساسنامه آنها باشد؟

دست بردن به منابع صندوق‌های بانزشتگی متوقف شد

پرویز خسروشاهی، اقتصاددان، به «شرق» می‌گوید: «آنچه روشن است، این است اقدامی که انجام و حالا صورت جلسه آن منتشر شده، حتی اگر غیرقانونی هم نباشد، حداقل تعرض به منابع صندوق است؛ چراکه عملکرد صندوق‌های بانزشتگی به این صورت است که سال‌ها منابع از محل دستمزد کارگران، کارندان و… جمع‌آوری می‌شود تا در نهایت به نحو احسن سرمایه‌گذاری شود و بتواند هنگام بانزشتگی شغلان، مستمری‌شان را تأمین کند. در نتیجه، اگر از این منابع به‌جز برای سرمایه‌گذاری، پرداخت حقوق بانزشتگان یا هزینه اداره خود صندوق استفاده دیگری شود، به‌روشنی خلاف مأموریت این صندوق‌ها و منافع بانزشتگان عمل شده است، مگر اینکه تصمیم با رضایت خودشان گرفته شده باشد که چنین چیزی هم بعید است». به گفته او، بانزشتگان شرایط خیلی بدی دارند، حقوق‌شان بسیار پایین است و وضع صندوق‌ها نیز اصلاً خوب نیست؛ تا جایی که تبدیل شده‌اند به یکی از چالش‌های اساسی اقتصاد کشور و دولت مجبور شده از بودجه خود، آنها را تأمین مالی کند، بعد در چنین شرایطی یکباره نهادهایی شروع به هزینه‌تراشی از این صندوق‌ها می‌کنند. روشن است که این کار، هم به لحاظ علمی و اجرایی و هم به لحاظ اینکه دست‌درازی به حق‌الناس محسوب می‌شود، یک کار نابخشاست. او تأکید می‌کند: «من بغیر می‌دانم در قوانین خود صندوق‌ها مقرراتی باشد که اجازه چنین کارهایی را بدهد. هرچند ممکن است برخی مدیران و دست‌اندرکاران این گوشه و آن گوشه مصوبه‌هایی را امضا کرده باشند بدون اطلاع و رضایت خود بانزشتگان. این‌گونه کارها در گذشته هم زیاد بوده، ولی بعید است در قوانین توسعه یا بودجه یا حتی اساسنامه صندوق‌ها، چنین اجازه‌ای وجود داشته باشد. اگر هم باشد، اشکال از آنهاست؛ چون برخلاف مأموریت این صندوق‌هاست. صندوق‌هایی که امروزه ناترازی آنها یکی از ابرچالش‌های اقتصاد ایران عنوان می‌شود.»

سهم خواهی از صندوق‌های بحران‌زده

محمدحسین مرادی، کارشناس مرکز پژوهش‌های مجلس نیز به «شرق» توضیح می‌دهد: «ابلاغیه‌ای که منتشر شده، مربوط به بحث مسؤلیت اجتماعی شرکت‌ها بوده است که هرچند قانونی برایش وجود ندارد، اما ظاهراً به صورت سنتی از سوی مدیران صندوق‌ها داده می‌شده است. اما آنچه محل بحث است، این است که صندوق‌های بانزشتگی وضعیت به‌شدت نامناسبی دارند، هم از منظر سودآوری این شرکت‌ها و هم از نظر ناترازی خودشان؛ در همین سندی که منتشر شد، نام

چندین صندوق بوده از جمله تأمین اجتماعی، بانزشتگی کشوری، روستاییان، فولاد و… که از همین چهار پنج مورد، دو مورد در حال حاضر با کمک‌هایی که می‌گیرند به سختی مستمری بانزشتگان خود را می‌پردازند و مابقی همه وابسته به بودجه عمومی دولت شده‌اند و ما هرسال حجم درخور توجهی از بودجه عمومی دولت را صرف این صندوق‌ها می‌کنیم. بنابراین نقدی که می‌توان اینجا وارد کرد، آن است درحالی‌که این صندوق‌ها به چالش اساسی خورده‌اند، آن هم تا جایی که حاکمیت حاضر شده هزینه‌های سیاسی و اجتماعی برایشان بپردازد، از جمله افزایش سن بانزشتگی، چه توجیهی دارد که باز از محل همین صندوق‌ها صرف اموری شود

گزارشی از مواجهه غیراصولی با منابع صندوق‌های باننشستگی تحت عنوان مسؤلیت‌های اجتماعی

مهمام‌سلیمان بیگی

آنان در یک سال اخیر است. در چنین شرایطی، تصویری منتشر شده از یک صورت جلسه منتسب به کارگروهی در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی که نشان می‌دهد سوم مرداد جاری، جلسه‌ای با عنوان «اولین کارگروه مسؤلیت اجتماعی» برگزار و مقرر شده ۲۵۰ میلیارد تومان از همه صندوق‌های بانزشتگی تابع این وزارتخانه برای امور فرهنگی برداشت شود. موضوعی که مورد انتقاد کارشناسان قرار گرفته است.

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

۹

۱۰

که از ج‌های دیگر هم قابل تأمین هستند و حتی متولی دارند در کشور. یعنی ما در کشور نهادهایی داریم که کارشان همین امور فرهنگی است و تأمین مالی همین امور را بر عهده دارند». او ادامه می‌دهد: «جامعه‌ای را تصور کنید که به‌تازگی با تصمیمی مثل افزایش سن بانزشتگی مواجه شده و توجیهی شنیده مبنی بر اینکه وضعیت صندوق‌ها خاص و نامناسب است، بعد یکباره خبری منتشر می‌شود که نشان می‌دهد در ردیف‌های متفرقه نهادهایی که از جاهای دیگر هم تأمین مالی می‌شوند، آن هم درحالی‌که این امور متولی خاص خود را دارند. در چنین شرایطی، فردی که این را می‌شنود چه حسی خواهد داشت و نسبت به صداقت مسئولان چه فکری می‌کند؟ قطعاً اولین چیزی که می‌یرسد این که است که آیا اصلاً قوه عاقله‌ای برای اولویت‌بندی مالی صندوق‌ها وجود دارد؟ بنابراین نقد اصلی این است که چنین کاری راه را هرگونه اقدام و اصلاحاتی در آینده می‌بندد و از همراهی جامعه می‌کاهد. مخصوصاً اینکه حالا دولت جدید هم سرکار آمده و حتماً نگاه‌هایی برای اصلاح کشور در بخش‌های مختلف دارد و کار برایش به‌شدت سخت‌تر شده است». به گفته این کارشناس، احتمالاً اعتباری که از صندوق برداشت شده، به‌طور مستقیم از محل اعتبارات خود صندوق نبوده است، بلکه از درآمد بنگاه‌ها و شرکت‌های زیرمجموعه‌ان مثل شستا و… برداشت شده است.

شرکت‌های دولتی و مسئله فعالیت‌های فرهنگی

انتقاده‌ها به این سند تنها به برداشت از صندوق‌های بانزشتگی و دامن‌زدن به وخامت اوضاع بانزشتگان ختم نمی‌شود، سویی دیگر انتقاده‌ها به نهادهای فرهنگی است که شفافیتی در عملکرد خود ندارند. همین امسال میزان در نظر گرفته‌شده برای بودجه این سازمان‌ها و نهاده‌ها در جدول بودجه، بسیار درخور توجه بوده است که بنابر گفته نمایندگان، ۳۶ هزار میلیارد تومان می‌شود. از قانون جوانی جمعیت تا صدها طرح و مؤسسه دیگر، همه در بودجه امسال بیش از سال‌های قبل سهم داشته‌اند، آن هم درحالی‌که خروجی کارشان مشخص نیست و هیچ کارنامه عملکردی از خودشان منتشر نمی‌کنند. یعنی هیچ‌کس نخواهد فهمید این پول‌های بیت‌المال دقیقاً چگونه هزینه می‌شود؟ امسال اما گویی تمام این‌ها هم کافی نبوده؛ چراکه در قانون بودجه سال ۱۴۰۳، نسبت به قوانین قبلی یک تغییر دیگر هم به‌نفع متولیان حوزه فرهنگی انجام گرفت؛ اینکه تمام یک درصد از هزینه‌های شرکت‌های دولتی (به‌استثای هزینه‌های سود و جریمه‌های بانکی و بیمه) برای امور فرهنگی کسر می‌شود (بند ب تبصره ۱۳ قانون بودجه سه سال ۱۴۰۳). در قوانین بودجه قبلی، بعضاً احکامی برای برداشت درصدهایی از هزینه‌های شرکت‌های دولتی تصویب شده بود، ولی این اولین بار است که مقرر شد یک درصد از کل هزینه شرکت‌های دولتی به امور فرهنگی تخصیص داده شود بدون آنکه حداقل شرکت‌های زیان‌ده پرداخت این منافع معاف شوند. عجیب اینجاست که یک درصد از هزینه شرکت‌های دولتی در ۷۷ شرکت دولتی سوده از کل رقم سود پیش‌بینی شده برای سال آینده بیشتر است و حتی این رقم در برخی شرکت‌ها بیش از ۴۰۰ برابر سود آن شرکت و در برخی دیگر از شرکت‌ها بیش از هزار برابر هزینه‌های سرمایه‌ای شرکت از محل منابع داخلی است؛ چراکه برای ۱۸۰ شرکت اساساً سود صفر پیش‌بینی شده بود. پرداخت یک درصد هزینه در خصوص آنها در عمل با احتمال قابل توجهی مساوی با زیان خواهد بود. مرکز پژوهش‌های مجلس در این زمینه معتقد است این رقم برای ۲۵۷ شرکت دولتی (معادل ۷۶ درصد از شرکت‌های دولتی) بیشتر از کل سود این شرکت‌هاست. درج احکام این چنینی در کنار خروج همیشگی ۷۵ درصد از سود شرکت‌های دولتی، آن هم به صورت علی‌الحساب و بیش از تحقق سود، نتیجه‌ای ندارد جز تضعیف بیشتر توان سرمایه‌گذاری شرکت‌ها. در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس مطرح می‌شود که اخذ درصدی از هزینه شرکت‌های دولتی مستقل از مصارف آن، به دلیل آنکه بخش مهمی از هزینه‌ها در بسیاری از شرکت‌ها مربوط به خرید مواد اولیه تولید و به‌طورکلی هزینه تمام‌شده تولید است، با منطق کارشناسی توجیه‌پذیر نیست. علاوه‌براین، برداشت درصدی از هزینه شرکت‌های زیان‌ده و رفتار زیان انباشته نیز نه‌تنها به جهت کارشناسی توجیه‌پذیر نیست، بلکه به معنای تعمیق زیان در شرکت‌های مذکور است. بر این اساس، تذکر این نکته ضروری است که یکی از دلایل مهم زیان‌ده بودن شرکت‌های دولتی و تداوم زیان در آنها، این جنس سیاست‌گذاری‌ها بوده و هست، با تمام اینها، این قانون همچنان یابر جایست. بدتر اینکه با وجود فشار شدیدی که به شرکت‌های دولتی وارد می‌کند و تارک‌خانه بزرگ‌تری که برای نهادهای فرهنگی ایجاد می‌کند، ظاهراً هنوز هم برای متولیان این امور کافی نیست؛ تا آنجا که خواهان سهم بیشتری از سایر نهادهای اقتصادی مانند صندوق‌های بانزشتگی شده‌اند.

شرق

خبر

کمر خمیده راه‌آهن زیر قیمت‌گذاری دستوری

شرق: قیمت‌گذاری دستوری کمر صنعت حمل‌ونقل ریلی را شکسته است. فعالان صنعت حمل‌ونقل ریلی می‌گویند براساس گزارش بانک مرکزی، میانگین نرخ تورم عمومی در پنج سال گذشته نزدیک به ۳۵ درصد بوده، اما در این مدت قیمت بلیت قطار تنها ۱۷ درصد افزایش داشته و در هشت سال اخیر نیز قیمت بلیت حدود ۱۳ درصد افزایش را تجربه کرده است. این موضوع سبب شده است ناوگان فرسوده و عملکرد پایین، حمل‌ونقل ریلی را در ایران به حاشیه ببرد.

سال گذشته شهربان افندی‌زاده، معاون حمل‌ونقل وزیر راه و شهرسازی، به ایلنا گفته بود: «در سه سال اخیر (منتهی به سال ۱۴۰۲)، با وجود افزایش مجموع لوکوموتیوهای موجود از ۹۵۴ به ۹۹۱ دستگاه، تعداد لوکوموتیوهای آماده‌به‌کار از ۵۸۳ به ۵۱۳ دستگاه کاهش پیدا کرده و عملاً ۱۰۷ لوکوموتیو از چرخه فعالیت خارج شده است». همچنین سنسیم در گزارشی تأکید کرد بود درحال‌حاضر ۴۰ درصد ظرفیت ناوگان ریلی کشور فرسوده و نیازمند تعمیر و جایگزینی است و مرتضی ملانژاد، مدیرعامل واکن‌پارس، به این خبرگزاری گفته بود با اینکه توان تعمیر انواع واگن و لوکوموتیو در داخل کشور وجود دارد، حدود ۵۰۰ لوکوموتیو موجود در کشور زمین‌گیر است.

باین‌حال، دولت همچنان به قیمت‌گذاری دستوری برای این صنعت تأکید دارد و سیاست مهردادن برایش، وزیر راه و شهرسازی دولت سیزدهم، کنترل دستوری قیمت بلیت در انواع شقوق حمل‌ونقل بوده است. در همین زمینه، معیاد صالحی، مدیرعامل شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی، روز گذشته در یک نشست خبری به کنترل دستوری قیمت بلیت قطار تأکید کرد و در پاسخ به پرسش «شرق» مبنی بر علت اختلال سامانه پیش‌فروش بلیت قطار، گفت: درحال‌حاضر قیمت بلیت قطار تهران به خوزستان فقط حدود ۵۰ هزار تومان است و این نرخ نصف بهای بلیت اتوبوس بین شهری است؛ آن هم درحالی‌که قطار رفاه و ایمنی بالاتری دارد. بنابراین به‌ازای هر یک صندلی قطار، ۱۰ تا ۱۵ تاقت وجود دارد. گذشته از این، گزارش‌های متعدد حاکی از زیان سنگین شرکت راه‌آهن در سال‌های متمادی است. براساس گزارش همین مرجع، یعنی شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی، زیان تعدیل‌شد این شرکت به پایه پولی سال ۱۴۰۱ در سال ۱۳۹۴ پنج‌هزارو ۵۴۹ میلیارد تومان بوده و این زیان دهی در سال‌های بعد از آن تداوم داشته است؛ به‌گونه‌ای که زیان شرکت راه‌آهن در سال ۱۴۰۱ به دوهزارو ۷۵ میلیارد تومان رسیده است.

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای « آگهی شماره ۲۷-۱۴۰۳»

شرکت برق منطقه ای هرمزگان

شرکت سهامی برق منطقه ای هرمزگان در نظر دارد از طریق برگزاری تجدید مناقصه عمومی ۱ مرحله ای ، نسبت به « عملیات جوشکاری ، نصب کسری نبشی و خار ضد صعود در خط انتقال ۲۳۰ کیلوولت لنگه جناح و ۲۳۰ کیلوولت آفتاب خط ۸۱۷ اقدام نماید.

۱- لذا از متقاضیان شرکت در این مناقصه دعوت بعمل می آید ، جهت دریافت اسناد مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.setadiran.ir مراجعه و از تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۶ لغایت ۱۴۰۳/۰۵/۲۰ یک نسخه از اسناد مناقصه را بصورت رایگان دریافت نمایند .
با توجه به اینکه کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار می گردد ، لازم است در صورت عدم عضویت قبلی شرکته‌ها در سامانه فوق مراحل ثبت نام در سایت مذکور انجام و نسبت به دریافت گواهی امضا، الکترونیکی اقدام نمایند .
شرکت کنندگان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۳۳۳۱۳۷۷۶-۳۳۳۱۳۷۷۶-۰۷۶ داخلی ۲۷۲۳ و در خصوص سامانه با داخلی ۳۰۰۰ تماس حاصل فرمایند .
ثبت شماره تلفن ، فکس و ایمیل از سوی شرکت کنندگان در سامانه الزامی می باشد . ضمناً ارائه فیزیک پاکت الف الزامیست .

۲- الزامات :

- ۱- داشتن حداقل رتبه‌ه ۵ نیرو -۲- داشتن حداقل سابقه دوکار در حوزه خطوط انتقال و فوق توزیع با رضایت نامه مربوط به همان کار از کارفرما در ۵ سال اخیر-۳- بازدید در مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۷ از ساعت ۸ الی ۱۰ در پست ۴۰۰ جناح بارگذاری صورجلسه مربوطه
- ۲- مبلغ تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار ۰۲,۶۶۸,۳۰۶ ریال ، به صورت ضمانتنامه معتبربانکی ویا واریز نقدی
- ۳- پیش پرداخت : طبق آئین نامه تضمین معاملات دولتی و با ارائه ضمانتنامه معتبر بانکی قابل پرداخت خواهد بود.
- ۴- دستگاه نظارت : معاونت بهره برداری شرکت سهامی برق منطقه ای هرمزگان می باشد و شرکت‌های متقاضی می‌توانند در خصوص سئوالات فنی با شماره همراه ۰۹۱۷۹۸۱۴۹۸۴-آقای مهندس دلشاد تماس حاصل فرمایند.
- ۵- حداکثرمهلت تحویل اسناد به دبیرخانه این شرکت تا ساعت ۸ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۱۴ و زمان بازگشایی پاکات راس ساعت ۱۰ صبح همان روز دردفتر امور تدارکات وقراردادهای این شرکت می باشد.
- ۶- به پیشنهادات مشروط ، مبهم ، مخدوش و فاقد سپرده و پیشنهاداتی که بعد از موعد مقرر به دبیرخانه این شرکت ارسال گردد مطلقاً ترتیب اثرن داده خواهدشد.
- ۷- آگهی ما درسایت سامانه (www.setadiran.ir)بخش "ثبت نام/ پروفایل تأمین کننده / مناقصه گر" قابل مشاهده می باشد.

شناسه آگهی : ۱۷۶۱۸۲۵

روابط عمومی شرکت سهامی برق منطقه ای هرمزگان

روابط عمومی شرکت سهامی برق منطقه ای کرمان

نوبت اول : ۱۴۰۲/۰۵/۱۶ نوبت دوم : ۱۴۰۳/۰۵/۱۷